

82 TILL E. A. INGMAN DEN 6 FEBRUARI 1850
HUB, SLS 380

Du lärt dig af nutidens anatomi,
Att lifvet ej finnes i naturen,
Att allt är fysik, mekanik och kemi
Hos stenen och plantan och djuren!
Kanhända, att människor formas en dag
Af salter i glas eller degel,
Men visst är – då följes ej kärlekens lag, 10
Och liflös är forskarens regel!

—
(Du) sjelf har det pröfvat och pröfvar det än
Säg, är det kemi, då ditt hjerta
Af talande blicken hos Eva, din vän,
Uppröres till fröjd eller smärta?
Är det mekanik, då en suck ur dess barm
Sitt svar i Ditt bröst genast finner?
Förklarar fysiken, hvarför du så varm
För Henne, just Henne blott brinner? 20

—
Nej Doktor! det finnes en kraft på vår jord,
Som är ifrån himmelen lånad;
Den är i kemisternas fyrugn ej spord,
Men glöder i människans trånad;
I kärlekens känsla dess låga slår ut
Och flammar i kyssarnas villa;
Vid grafranden än, sedan leken är slut,
Den lyser och värmer, så stilla. 30

—
Så låtom med affinitet, attraktion
Den kraften få komma till ära!
Ty svag är mot den hvarje spekulation,
Och svag hvar erfarenhetslära.
Må dock teorierna hafva sin gång.
Stor sak! – hvad systemerna fela
Det rättas af kärleken allt, som engång
Ur Intet har frambragt det Hela. 40

J. V. S:n

83 C. H. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 4.IV 1850
HUB, JVS handskriftssamling

Palo d. 4 Aprill 1850

Älskade Son!

Jag vill nu bjuda till at rita några rader för at upmana Dig at snart 50
fägna oss med berättelse huru resan aflopp; och om Eder egen, och
Barnens hälsa efter densamma.

Att Du trives väl ibland gamla wänner, tviflar jag ej; men Din
Älskade Maka måste naturligt sakna en tid sina ungdoms bekanta.

At Du wunnit en beställning är Oss bekant af Tidning⟨arn⟩; men